

कृष्णलो

कृष्णट

कृष्णसा

वीर्याङ्गुष्ठिदाहत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

(यथाह भावप्रकाशः ।

“मुद्रो रूक्षो लघुर्ग्राही कफपित्तरसो हि सः ।

स्वादुरन्धानिलो नेत्रो ज्वरघ्नो वनजस्तथा ॥

मुद्रो वज्रविधः श्यामो हरितः पीतकस्तथा ।

श्वेतो रक्तश्च तेषान्तु पूर्वः पूर्वा लघुः स्मृतः ॥

शुश्रुतेन पुनः प्रोक्तो हरितः प्रवरो गुणैः ।

चरकादिभिरप्युक्त एव एव गुणाधिकः” ॥)

कृष्णमूली, स्त्री, (कृष्णं मूलमस्याः । स्त्रियां ङीप् ।)

शारिवाविशेषः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णमृत्, स्त्री, (कृष्णा मृत् मृत्तिका ।) कालमृत्तिका ।

तत्पर्यायः । स्रग्जभूमिः २ । अस्या गुणः । क्षत-

दाहाक्षप्रदरक्षेपितहरत्वम् । इति राजनि-

र्घण्टः ॥

कृष्णमृत्तिका, पुं, (कृष्णा मृत्तिका भूमिर्यत्र ।) कृष्ण-

भूमः । इति हेमचन्द्रः ॥

कृष्णरुहा, स्त्री, (कृष्णा सती रोहतीति । रुह +

कः ।) जतुका लता । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णरूप्यः, त्रि, (कृष्णस्य भूतपूर्वा गौः भूतपूर्वा

रूप्यः । कृष्णचरः । कृष्णस्य भूतपूर्वा गवादिः ।

इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

कृष्णलजः, पुं, (कृष्णो वर्णोऽस्त्यस्याङ्गफलेसिद्धादि-

त्वात् लच् । ततः स्वार्थे कन् ।) गुञ्जा । परिमाण-

विशेषः । यथा, मनुः । ८ । १० ।

“पञ्चकृष्णलको माषस्ते सुवर्णस्तु षोडश” ॥

कृष्णलवणं, स्त्री, (कृष्णं लवणम् ।) सौवर्चललवणम् ।

काचलवणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, गारुडे

१८४ अध्याये ।

“सैन्धवं कृष्णलवणं सौवीरं मत्स्यपित्तकम्” ॥

अस्य पर्याया यथा । वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“रुचकं कृष्णलवणमक्षं सौवर्चलञ्च तत्” ॥)

कृष्णला, स्त्री, (कृष्णल + टाप् ।) गुञ्जा । इत्यमरः ।

२ । ४ । ८८ ॥ (स्त्री, परिमाणविशेषः ।

यथा, मनुः । ८ । १३४ ।

“सर्षपाः षट् यवो मध्यस्त्रियवास्तेककृष्णलम् ।

पञ्चकृष्णलको माषस्ते सुवर्णस्तु षोडश” ॥

अस्य टीकायां कुल्लूकभट्टेन यद्वाख्यातं तद्यथा ।

“गौरसर्षपाः षट् मथ्यो न स्थूलो नापि सूक्ष्मो

यवो भवति । त्रिभिर्वैः कृष्णलं रत्तिकेति प्रसिद्धं

पञ्चभिः कृष्णलैर्भाषाः षोडशमाषाः सुवर्गः स्यात्” ॥

अस्याः पर्याया यथा ।

“साङ्गुष्ठा कृष्णला गुञ्जा रत्तिका काकणन्तिका ।

काकादनी काकतिक्ता काकजङ्घा शिखण्डी” ॥

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

कृष्णलोहं, स्त्री, (कृष्णं लोहम् ।) अयस्कान्तः । इति

राजनिर्घण्टः ॥

(“त्रयसोसताम्ररजतकृष्णलोहसुवर्णानि लोह-

मलञ्चति” ॥ इति सुश्रुते सूत्रस्थाने, ३६

अध्याये ॥)

कृष्णलोहितः, पुं, (कृष्णः लोहितश्च । “वर्णो वर्णेन

२ । १ । ६६ । इति समासः ।) कृष्णरक्तमिश्र-

वर्णः । धूमवर्णः । तद्वति त्रि । इत्यमरः २ । ५ । १६ ॥

कृष्णवक्त्रः, पुं, (कृष्णं कृष्णवर्णं वक्त्रं मुखं यस्य ।) वानरः ।

इति हलायुधः ॥

कृष्णवर्मा, [न] पुं, (कृष्णं कृष्णवर्णं वर्म यस्य ।

वायुप्रसारितधूमपथाम्बुन्तर एव गतिरस्येति

भावः ।) अग्निः । (यथा, महाभारते १ । ८५ । १२ ।

“हविषा कृष्णवर्त्मैव भूय एवाभिवर्द्धते” ॥) चित्रक

वृक्षः । इत्यमरः ॥ (कृष्णं अपवित्रं कर्म आच-

रणं यस्य ।) दुराचारः । राज्ञः । इति मेदिनी ।

(कृष्णः वासुदेवः परब्रह्म इत्यर्थः वर्त्म गतिर्यस्य ।

ब्रह्मनिष्ठपुरुषः । इति द्युत्यत्तिलभ्योऽर्थः ॥)

कृष्णवल्ली, स्त्री, (कृष्णा वल्ली ।) कृष्णार्जकः । इति

शब्दचन्द्रिका ॥ सारिवाविशेषः । इति राज-

निर्घण्टः ॥ (अस्याः पर्याया यथा ।

“कृष्णार्जकः कृष्णवल्ली कालमालः करालकः” ॥

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

कृष्णवल्गिका, स्त्री, (कृष्णा वल्गिका ।) जतुका लता ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णवर्वरकः, पुं, (कृष्णः वर्वरकः ।) वर्वरवृक्षः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

(वर्वरशब्देऽस्य विवर्तिर्ज्ञेयः ॥)

कृष्णवानरः, पुं, (कृष्णः वानरः ।) कालवानरः ।

तत्पर्यायः । गोलाङ्गूलः २ गौरास्यः ३ कपिः ४

कृष्णमुखः ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णवीजं, स्त्री, (कृष्णं वीजं यस्य ।) कालिङ्गम् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ (कालिन्दं तरवूज इति

लोके । अस्य पर्याया गुणाश्च यथा ।

“कालिन्दङ्गुणवीजं स्यात् कालिङ्गश्च सुवर्चलम् ।

कालिन्दं ग्राहिदृक्पित्तशुक्रहृच्छीतलं गुरु ।

पक्कन्तु सोष्णं सत्तारं पित्तलं कफवातजित्” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

कृष्णवीजः, पुं, (कृष्णं उर्यं वीजं यस्य ।) रक्तशिशु-

वृक्षः । इति जटाधरः ॥

कृष्णवृन्ता, स्त्री, (कृष्णं वृन्तं अस्याः ।) पाटलावृत्तः ।

इत्यमरः २ । ४ । ५५ ॥ (अस्याः पर्याया यथा ।

“पाटलिः पाटला मोघा मधुदृती फलेरुहा ।

कृष्णवृन्ता कुवेराक्षी कालस्याल्यलिवल्लभा ॥

ताम्रपृष्ठी च कथिता परा स्यात् पाटलासिता” ॥

इति च तस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

माषपर्णी । इति मेदिनी (अस्याः पर्याया यथा ।

“सिंहपृच्छी ऋषिप्रोक्ता माषपर्णा महासह्या ।

कृष्णवृन्ता च काम्बोजी पाण्डुलोमशपर्णिनी” ॥

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥ * ॥ गम्भारीवृत्तः ।

अस्य पर्याया यथा ।

“गम्भारी भद्रपर्णी च श्रीपर्णी मधुपर्विका ॥

काश्मीरी काश्मीरीहीरा काश्मीर्यः पीतरोहिणी ।

कृष्णवृन्ता मधुरसा महाकुसुमिकाऽपि च” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

गुणाश्चास्याः पाटलामाषपर्णीगम्भारीशब्देषु

व्याख्याः ॥)

कृष्णवृन्तिका, स्त्री, (कृष्णं वृन्तं अस्याः ततः संज्ञायां

कन् ततटाप् अत इत्वच् ।) गम्भारीवृत्तः ।

पेटिकावृत्तः । इति रत्नमाला ॥

कृष्णशारः, पुं, (कृष्णः शारः श्वलश्च ।) कृष्णसार-

मृगः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥

कृष्णशालिः, पुं, (कृष्णः शालिर्धान्यविशेषः ।) काल

धान इति भाषा । तत्पर्यायः । कालशालिः

२ श्यामशालिः ३ सितेतरः ४ । अस्य गुणाः ।

त्रिदोषदाहनाशित्वम् । मधुरत्वम् । पृष्टिवीर्य-

वर्द्धनत्वम् । वर्णकान्तिबलकारित्वम् । इति राज-

निर्घण्टः ॥

कृष्णशिशुः, पुं, (कृष्णः रूक्षगुणयुक्तः शिशुः ।) श्रो-

भाञ्जनवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णशिम्विका, स्त्री, (कृष्णा कृष्णवर्णा शिम्विका

कुत्सिता शिम्विका वा ।) कृष्णवर्गेशिम्वी । काल

शिम इति भाषा । तत्पर्यायः । काकाण्डी २ ।

इति रत्नमाला ।

(अस्या गुणा गम्भारीशब्दे ज्ञातव्याः ॥

“सितासिताः पीतकरत्नवर्णा

भवन्ति येऽनेकविधास्तु शिम्वाः ।

यथोदितास्ते गुणतः प्रधाना

ज्ञेया कटूणा रसपाकयोश्च” ॥

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ॥)

कृष्णशृङ्गः, पुं, (कृष्णं शृङ्गं विषाणो यस्य ॥)

महिषः । इति हेमचन्द्रः ॥

कृष्णसखः, पुं, कृष्णस्य सखा । (“राजाहःसखिभ्य-

टच्” । ५ । ४ । ६१ । इति टच् ।) अर्जुनः ।

इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ (अर्जुनवृक्षः ॥)

कृष्णसखी, स्त्री, (कृष्णस्य सखी ।) द्रौपदी । सा तु

पञ्चपाण्डवमहिषी पञ्चालराजदुहिता । कृष्णस्य

सखी सहचरी इव कृष्णवगत्वात् ।) जीरकः ।

इति शब्दचन्द्रिका ॥

कृष्णसर्षपः, पुं, (कृष्णः कृष्णवर्णः सर्षपः ।) राजसर्षपः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथास्य पर्यायाः ।

“क्षवः क्षताभिजनकः क्षमिक्षत् कृष्णसर्षपः” ॥

अस्य गुणाश्च ।

“अति तीक्ष्णा विशेषेण तद्वत्कृष्णापि राजिका” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

कृष्णसारः, पुं, (कृष्णसासौ सारःश्वलश्चेति ।) हरिण

भेदः । इत्यमरः । २ । ४ । १० । कालसार इति

भाषा ॥ (यथा, मनौ २ । २३ ।

“कृष्णसारस्तु चरति मृगो यत्र स्वभावतः ।

स ज्ञेयो यच्चियो देशो स्नेच्छदेशस्ततः परः” ॥)

अस्य मांसगुणाः । संग्राहित्वम् । रुचिबलकारि-

त्वम् । ज्वरनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ खड्गी-

वृक्षः । शिंशपावृक्षः । इति मेदिनी ॥ खदिर-

वृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

कृष्णसारङ्गः, पुं, कृष्णवर्णः सारङ्गो मृगः । कृष्णसारः ।

(यथा, कात्यायनश्रौतवचने । ७ । ६ । २१ ।

“कृष्णसारङ्गं मेध्यमभावे लोहितसारङ्गम्” ॥

तथा, शतपथब्राह्मणे । ३ । ३ । ४ । १३ । “कृष्ण-

सारङ्गः स्यादित्याह यदि कृष्णसारङ्गं न विन्देत

अथो अपि लोहितसारङ्गम्” ॥ “कृष्णसारङ्गः

श्यामश्वलः” । इति भाष्यम् । पक्षे परब्रह्म ।

यथा, “कृष्णः नित्यनिर्व्वाणरूपः तदङ्गं तत्त्वरूपं